

C/2024/2456

8.4.2024

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2024 r. – Companhia Siderúrgica Nacional i Lusosider-Aços Planos/Komisja

(Sprawa T-110/24)

(C/2024/2456)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Companhia Siderúrgica Nacional (São Paulo, Brazylia), Lusosider Aços Planos SA (Seixal, Portugalia) (przedstawiciele: L. Catrain González, F. Pili i S. Seeuws, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2758 z dnia 12 grudnia 2023 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Federacyjnej Republiki Brazylii, Islamskiej Republiki Iranu i Federacji Rosyjskiej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽¹⁾, w całości lub w zakresie, w jakim rozporządzenie to dotyczy tych wyrobów;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja Europejska nie wykorzystała właściwej podstawy prawnej do dokonania przeglądu ostatecznego cła antidumpingowego na przywóz do Unii niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Federacyjnej Republiki Brazylii, Islamskiej Republiki Iranu i Federacji Rosyjskiej. Komisja Europejska przekroczyła zakres stosowania art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽²⁾ (rozporządzenie podstawowe), wyłączając Ukrainę z ostatecznych ceł antidumpingowych i pomijając zasadniczą zmianę okoliczności od czasu wprowadzenia pierwotnych środków. Skarżące podnoszą, że Komisja Europejska powinna była sama wszcząć przegląd okresowy na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego w połączeniu z przeglądem wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2. W tym kontekście Komisja Europejska powinna była ocenić zmianę okoliczności od czasu wprowadzenia pierwotnych środków wynikającą z materialnego wpływu rosyjskich sankcji UE i środków ochronnych na przywóz produktów objętych dochodzeniem. Błąd popełniony przez Komisję Europejską stanowi poważne naruszenie prawa Unii, ponieważ, po pierwsze, narusza przepisy i zasady leżące u podstaw rozporządzenia podstawowego, interpretowane w świetle przepisów Unii i zasady prawa międzynarodowego dotyczącej podstawowej zmiany okoliczności; po drugie, prawa podstawowego skarżących do dobrej administracji na gruncie prawa Unii.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że dokonana przez Komisję ocena warunków rozszerzenia pierwotnych środków, w szczególności w odniesieniu do prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, opiera się na oczywistych błędach w ocenie istotnych okoliczności faktycznych, którymi dotknięte jest zaskarżone rozporządzenie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/2758 z dnia 12 grudnia 2023 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Federacyjnej Republiki Brazylii, Islamskiej Republiki Iranu i Federacji Rosyjskiej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 2023/2758 z 13.12.2023).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21).

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że dokonana przez Komisję asymetryczna ocena brazylijskiej sprzedaży na wewnętrzne potrzeby i sprzedaży innej niż wewnętrzna w stosunku do sprzedaży innej niż sprzedaż wewnętrzna w Unii sztucznie zwiększa udział w rynku produktów brazylijskich w Unii. Doprowadziło to niesłusznie Komisję Europejską do stwierdzenia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody spowodowanej przez przywóz brazylijski. W ten sposób Komisja Europejska stosuje nieuzasadnioną dyskryminację między produktami brazylijskimi a produktami wytwarzanymi przez producentów unijnych.
 4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie nie spełnia kryteriów uzasadnienia określonych w art. 296 TFUE.
-